

V jedilnici črnuške tovarne je v čast jubilarom in nagrajencem zadonela pesem iz grl Elminih delavcev, na živahen način pa je zaživela pred gledalci Prešernova »Železna cesta«.

Foto: S. R.

Srečanje ob dnevu Elme

Delavci Elme iz Črnuče so že drugi s srečanjem delavcev in upokojencev, podelitvijo plaketa, športnimi tekmovanji in družabno prireditvijo počastili 16. september, dan, ko je bila leta 1950. tovarna predana delavcem in upravljanje.

Predzadnjo soboto v septembru je bilo ozračje na dvorišču in jedilnici tovarne Elma pecej bolj razgibano in živahno kot ponavadi. Na srečanje so prišli tudi delavci iz tozgov v Lendavi in v Čatežu ter upokojenci, nekdanji delavci in njihovi družinski člani. Na svečani seji delavskega

sveta delovne organizacije so jubilarom podelili plakete Elme. Bronaste plakete je za 10-letno delo v Elmi dobilo trideset delavcev, srebrne plakete za 20-letno delo v tej delovni organizaciji je dobilo petnajst delavcev, zlate plakete za 30-letno delo pa je dobilo devet delavcev. Po sklepu komisije za priznanja je zlato plaketo dobilo tudi triinšestdeset delavcev, ki že več kot 30 let delajo v Elmi.

Za posebne delovne uspehe so dobili priznanja Vinko Građar, Stane Rozman, Jurij Jaklovič in Jože Žitnik. Pevski

zbor delavcev Elme in mladi recitatorji so s kratkim kulturnim programom popestrili svečano sejo in tako na svoj način čestitali slavljenecem in nagrajencem.

Lepo pozno poletno vreme je bilo naklonjeno predvsem športnikom. Na novem odbojkarskem igrišču za tovarniško ograjo so se pomerili odbojkarice in odbojkarji črnuških, čateških in lendavskih ekip. Tekmovali so tudi balinarji in nogometaši. Za mizo so sedli šahisti, ob zelenih mizah so svojo spretnost pokazali igralci namiznega tenisa, tarče pa so s puščicami »napadli« igralci pikada.

Prijetno utrujeni športniki, gledalci, jubilarji, upokojenci, vsi so po »trudapolnem« dopoldnevu posedli po lesenih klopih k lesenim mizam na tovarniškem dvorišču in se seveda malo podprli.

Popoldne je bilo namenjeno plesu in družabnim igram ter prijateljskim pogovorom, za katere je v delovnih dneh vse premalo časa.

S. R.

Termika najboljša

Na republiškem tekmovanju ekip Civilne zaštite prve medicinske pomoči, ki je bilo 26. septembra v Novi Gorici, je ekipa Termike iz naše občine dosegla prvo mesto. Čestitamo!

V. P.

ne vzame mnogo časa. Pravijo, da bi se lahko pokvarila pri prevozu. Ena izmed varuhinjsk stanuje le 20 metrov od vrtca. Bi se res pokvarila? Ali pa se v vrtcu ne morejo sporazumeti, kdo bi ji hrano dostavil?

Te in še druge varuhinje nočejo zaposliti le zato, tako že nekaj let trdijo v VVO Ciciban, ker ne vedo, kaj bi z otroki, če bi zboleli. Če ne veste, vam povem, da jih v drugih občinah – na primer na viču, kjer je družinsko varstvo najbolj razvito – vzamejo za ta čas v vrtce. Za Bežigradom pa očitno tega ne zmorejo ali pa nočejo storiti.

Veliko se govori o odkritem pisanju, o tem, kdo je za kaj kriv. Jaz pozivam VVO Ciciban, da odgovori, zakaj nočejo redno zaposliti tistih varuhinj, ki bi jim bilo lahko domače varstvo vsakdanji kruh – redna zaposlitev. Pozivam tudi vse starše, še posebno tiste, ki nimajo otrok v vrtcih, da v svoji krajevni skupnosti sprostijo to vprašanje.

Ž. N., KS 7. september

P.S.

Vem, da je delo z otroki naporno, da zahteva veliko živcev, ljubezni in znanja. Vem tudi, da delo v VVO ni primerno nagrajevano, da so skupine številne. Toda starši otrok, ki zamažajo na varstvo, si želijo od vrtcev malo več razumevanja. Da ne začnem še teme o popoldanskem varstvu, o takšnem, ki bi ga uporabniki potrebovali.

DELEGATI ZA 11. KONGRES ZSMS

»Kar vse predstavite!«

Ko smo na bežigradski občinski konferenci zveze socialistične mladine Slovenije povprašali, koga izmed delegatov za 11. kongres mladine, ki bo zastopal bežigradske mladince v Novem mestu, naj predstavimo, so nam odgovorili na kratko – vse.

Zakaj pa ne? Vlado Dimovski, Irena Koprivec in Fikret Muhamedagić bodo na 11. kongresu Zveze socialistične mladine Slovenije »oboroženi« z mnenji in predlogi mladine naše občine. Poleg njih bo odšla na kongres tudi predsednica bežigradske občinske konference mladine Milena Mihelič in še en delegat, ki ga bodo izvolili mladi na konferenci v začetku oktobra.

VLADO DIMOVSKI, 22-letni študent četrtega letnika Ekonomske fakultete v Ljubljani je bil vrsto let član predsedstva občinske konference mladine, njen podpredsednik, vodil je konferenco mladih v izobraževanju, aktivno deloval v univerzitetni konferenci mladine in še kje, zato zelo dobro pozna probleme izobraževanja mladih, predvsem usmerjanja in usklajevanja s potrebami združenega dela.

»Spremembe, ki jih je prineslo usmerjeno izobraževanje, so nujne, saj je bil razkorak med izobraževanjem kadrov, in potrebami združenega dela prevelik,« je menil Vlado Di-

vanje z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami v organizaciji združenega dela,« je dejala Irena. »Ko smo v naši osnovni organizaciji obravnavali dokumente za 11. kongres slovenske mladine, smo jih ocenjevali predvsem iz svojega položaja. Menili smo, da so v nekaterih organizacijah združenega dela še prevladala nasprotja med mladimi in starimi. Konkretno nastopijo težave že pri oblikovanju pravilnikov za dodeljevanje stanovanj. Pri zbiranju točk za stanovanjsko lestvico velikokrat prevladajo leta delovne dobe, ne pa kakovost dela in izobrazba. Tako da mladi, ki so zaposleni komaj nekaj let, težko pridejo v vrh lestvice za dodelitev stanovanja. V naši organizaciji združenega dela smo mladinci uspešno sodelovali pri oblikovanju takšnih meril, ki so nudila mladim delavcem enake pogoje za pridobitev stanovanjske pravice. Vemo pa, da povsod v združenem delu še ni tako. Stanovanjska problematika je med današnjo mladino zelo pereča, zato pričakujemo, da bo kongres slovenske mladine spregovoril tudi o teh vsakodnevnih težavah mladih.«

FIKRET MUHAMEDAGIĆ, visokokvalificirani tesar v Gradbenem podjetju Bežigrad, je s svojimi 28 leti že malo prekoračil starostno mejo mladince. To ga prav nič ne moti, še vedno se počuti mladega, kar dokazuje tudi s svojo družbenopolitično aktivnostjo v Zvezi

Vlado Dimovski

Irena Koprivec

Fikret Muhamedagić

Foto: V. P.

movski. »Seveda nastaja tudi tu, kot v vsakem dolgotrajnem družbenem procesu, pomanjkljivosti. Zato bosta morali biti kadrovska in štipendijska politika v prihodnje bolj usklajeni. Merilo zaposlovanja naj ne bodo že vnaprej dogovorjeni razpisi za posamezna delovna mesta, ampak resnična kakovost dela vsakega mladega. Gospodarstveniki bi morali spoznati objektivne ekonomske zakonitosti in njim prilagajati sistem družbenega načrtovanja. Mladi moramo podpirati načelo sindikatov o nagrajevanju po delu in o večjem vrednotenju proizvodnega dela ter takšno investicijsko politiko, ki bo, usklajena s programi družbenega razvoja, nudila več prostih delovnih mest za mlade.« Vlado Dimovski je prepričan, da bo 11. kongres mladine, izoblikoval vodila za določitev in rešitev osnovnih problemov, ki se porajajo v družbenoekonomskem položaju današnjega mladega človeka.

IRENA KOPRIVEC, zaposlena v Slovenijalesovm tozdu Polfinalnih izdelkov ima 26 let. V »njeni« osnovni organizaciji, kjer je sama tudi zelo aktivna članica predsedstva – kot marljivo pa jo poznajo tudi na bežigradski občinski konferenci mladine – je samo trinajst članov. »Pravzaprav članic,« nam je dejala Irena, »saj smo skoraj sama dekleta. Čeprav je med nami veliko takšnih tovarišč, ki se vozijo na delo iz drugih krajev in takšnih, ki so že mamice s kopico gospodinjinskih opravkov, se vedno lahko dogovorimo za konkretne naloge. Seveda pa ne smem pozabiti na naše aktivno sodelo-

socialistične mladine, s katero kar ne more prekiniti. Fikret je doma iz Cazina, v Ljubljani pa je že 11 let. Živi v samskem domu Gradbenega podjetja Bežigrad, kjer tako kot v Gradbenem podjetju, dela v osnovni organizaciji mladine.

»Pri nas je veliko mladih iz drugih republik,« je začel pogovor Fikret. »Pa se vseeno dobimo skupaj, kadar je treba. Sploh ne morem delovanja osnovne organizacije mladine v gradbenem podjetju Bežigrad v nobenem pogledu pokritizirati. Vse teče v redu. Mladi smo zastopani v vseh samoupravnih organih. Tudi mladi komunisti so zelo aktivni. Pred tremi leti smo mladi gradbinci predlagali, da bi delovna organizacija organizirala posebno šolo ob delu. Tako nas je veliko zaposlenih, ne le mladih, pridobilo visoko kvalifikacijo. Mislim, da je izobraževanje ob delu in iz dela zelo pomembno in da bi morali vanj vključiti še več mladih, ki sicer niso imeli možnosti študiranja.« Čeprav je v njegovi organizaciji združenega dela vse, kot mora biti, pa Fikret ve, da povsod ni tako. Mladina ima ponekod še premajhno veljavo, premalo je zastopana v samoupravnih organih, njena beseda pa tako ali tako nič ne zaleže. »Na tem področju bomo morali v naslednjem mandatnem obdobju še veliko spremeniti,« je menil Fikret, »vsi mladinci, predvsem pa mladi komunisti.«

VIDA PETROVČIČ

OB MEDNARODNEM LETU STAREJŠIH LJUDI

Mladi ne stojijo križem rok

Nagel razvoj tehnike, napredek medicine in drugih znanosti in splošen dvig življenjske ravni so botrovali dejstvu; da se je življenjska doba ljudi podaljšala in da je hkrati vse več starejših ljudi. To pa postavlja pred družbo tudi nekatere nove probleme, takšne, ki so bili še do nedavnega neznani. Ni namreč dovolj le dodati leta življenju, ampak tudi življenje letom. Ta misel je tudi moto letošnjega mednarodnega leta starejših ljudi. To je misel, ki nas mora spremljati tudi naprej, saj bo letošnje leto kmalu minilo, starejši pa bodo spet ostajali osamljeni, brezmočni v modernih betonskih naseljih in pozabljeni v brezosebnih soseskah. Ali pa tudi ne.

Za takšen odločen »ne« so se odločili mladi iz krajevne

skupnosti Bežigrad že minulo zimo. Obiskali so socialno delavko v svoji krajevni skupnosti in se pozanimali, kateri so tisti starejši krajanji, ki bi potrebovali njihovo pomoč. Niso dolgo čakali na odgovor. Izvedeli so za kopico starejših ljudi, ki so jim pomagali čistiti sneg izpred hiš. Zamisel ni slaba, saj lahko najbolj primerno dodajo življenje letom prav mladi polni energije in elana. »Tudi to zimo bomo z akcijo nadaljevali,« nam je povedala ANDREJA PEČUH, predsednica osnovne organizacije Zveze socialistične mladine v krajevni skupnosti Bežigrad. »Prepričani smo, da je še nešteto stvari, pri katerih bi lahko pomagali starejšim občanom.«

Res je. Takšnih zamisli je

pravo malo morje. Mladi bi lahko svoje starejše sokrajane obiskovali na domu, jim brali in pisali pisma, se z njimi pogovarjali, jim nakupovali hrano in jo prinašali iz trgovine, jim pomagali pri urejanju stanovanj in okolice, spremljali življenje starostnikov in sodelovali s socialnimi delavkami na terenu. Občinska konferenca Zveze socialistične mladine iz Bežigrada je skupaj s socialistično zvezo že dala prve pobude za takšne akcije, ki bodo stekle že to jesen. Moto letošnjega mednarodnega leta starejših ljudi ne bo ostalo izrabljena parola, saj bo mladina bolj organizirano kot doslej dodala svojo radoživost k modrosti in letom starejših sokrajanov.

V. P.

ZBOR OBČANOV / 9

pisma bralcev

Trmasti vrtci

Moja porodniška se izteka in lahko mi verjamete, da sem veliko časa porabila za iskanje varstva. V jaslih ga nisem dobila, saj stanujem v mladi soseski pri Ruskem carju. Če sem odkrita, moram priznati, da si pravzaprav nisem želela, da bi šel moj otrok v jasli. Tam je v eni skupini odločno preveč otrok, pa še boleznj si hitro nalezijo drug od drugega.

Pa sem dala oglas v časopis in dobila nekaj ponudb. In ena izmed varuhinj (včasih smo jih imenovali »črne«) mi je bila všeč. Že nekaj let je doma. Tri leta službe ima. Potem je rodila in ker sama ni dobila varstva, je postala gospodinja. Sosedje so kmalu izvedeli, da je mlada, da je doma in so jo prosili, da bi varovala zdaj tega, zdaj onega otroka. In se je odločila.

Potem je izvedela, da v nekaterih vrtcih po Ljubljani zaposlujejo takšne ženske. In je potrkala na vrata VVO Cicibana. Pa so jo preprosto povedano vrgli čez prag, češ da njih varstvo na domu popolnoma nič ne briga. In res jih ne, čeprav je

v Ljubljani največ odklonjenih otrok prav za Bežigradom, čeprav je v naših vrtcih najmanj mest za dojenčke in čeprav je znano, da so otroci v jaslih kar naprej bolni, in da bi bilo zanje veliko bolje, če bi jih varovale varuhinje na domu.

Ampak vodilne v VVO Ciciban (pa tudi v marsikaterem drugem bežigradskem vrtcu) zelo moti, da ta in še številne druge varuhinje nimajo velike vile z vrtom, da pač stanujejo v pritličju ali šestem nadstropju, da nimajo ogromnih sob... Vil pač v soseski pri Ruskem carju žal ni, ker je to betonsko naselje. Ljudje pa žive v višjih nadstropjih, ker pač bloki žal niso le enonadstropni. In vrtci iščejo diako v jajcu, samo da bi se iznebili družinskega varstva, ki bi moralo biti samo pod njihovim okriljem. In namesto, da bi ga sprejeli z odprtimi rokami zavedajoč se, da bodo skupaj z njim lajšali hude stiske staršev, se takole grdo otepajo »črnih« varuhinj, tudi tistih, ki so zelo imenitne, ki jih socialna delavka krajevne skupnosti vsem priporoča in daje za zgled.

Pa še nekaj me boli. To, da omenjeni vrtci noče niti voziti hrane na dom tem varuhinjam. Znano je, da pripravljane hra-